

Послѣдованіе
вѣликаго ѿсвѣнія воды
съ хрестомъ богоявление

ИЗДАТЕЛЬСТВО МОСКОВСКОЙ ПАТРИАРХИИ
РУССКОЙ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ
МОСКВА•2015

По благословению
Святейшаго Патриарха московского и всея руси
КИРИЛЛА

Последование великого освящения воды святых Богоявлений. —
П 62 М.: Издательство Московской Патриархии Русской Православной Церкви,
2015. — 24 с.

© Издательство Московской Патриархии
Русской Православной Церкви, 2015

ISBN 978-5-88017-369-3

**Последование величаго освящения воды
Святых Богоявлений.**

По єже решни ѿшениикъ залмванию мѧтвѣ, и сходимъ вси
ко кртъльници, предидущымъ свѣщеносцемъ, по нихъ же
дѣакономъ и ѿшениикомъ, со єнлиемъ и кадиломъ, брати
поющымъ настоѧщыя тропары, гласъ и:

**Гласъ Гдень на водѣхъ, вопиетъ глагола: пріидите, пріимите
и да премъдрости, да разумъ, да страхъ вѣжалъ,
и вълашосѧ хрѣта. Тріжды.**

**Днѣсь вода ѿшаетъ єстество, и раздѣлаетъ іорданъ,
и своимъ вода возвращаетъ ся, вѣкъ зря крещаема.
Дважды.**

**Икона человѣка на рѣкѣ пришелъ єси, хрѣте црю, и рабское
крещеніе пріѣти тѣшился, вѣже, ѿ прѣчевѣ рѣкѣ, грѣхъ
ради нашихъ, члѣвиковъ. Дважды.**

Слава, и наинѣ, гласъ тойже:

**Ко гласу вопиющаго въ пустыни, оготовалайтъ путь гдень,
пришелъ єси, гдѣ, зрякъ рабъ пріимъ: крещенія просѧ,
не вѣдый**

не вѣдый грехъ. відѣша тѣ вѣды, и оубоашася. трепетенъ вѣстъ прѣтѣа, и возопи глагола: како просвѣтилъ сѣтильникъ сѣбѧ; како рѣкъ положитъ рабъ на вѣкъ; остань мене и вѣды, спасе, вземлай міра грехъ.

И ѿбїе ставъ оу крѣтильници, глаголеутъ діаконъ:
Премѣдрогъ.

И чтецъ:

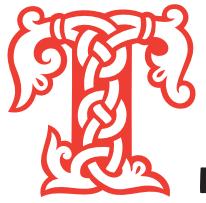
Прѣчества исаина чтеніе [глава 76].

 ако глаголеутъ гдѣ: да возвеселитса пустына жаждуща, да возрадуетса пустыня, и процвететъ яко крінъ, и да прозабнется, и всѣмъ возвеселатса. И возрадуетса пустынна я Орданова, и слава ліванова дана вѣстъ єй, и честъ кармилова, и людіе мои озрятъ славу гдю, и высоту бжю. Оукрѣпітса, рѣки ослабленныя и кволѣна разслабленныя: оутѣшитса и рѣките малодушныя мыслию: оукрѣпітса и не бойтса, се вѣкъ нашъ сядутъ воздаётъ: тои прїидетъ и спасетъ насъ. Тогда ѿвѣрзутса очеса слѣпыя, и оушеса глухія ослышатъ. Тогда скочитъ хромый яко єлень, и ясенъ будеутъ языку глагниву, яко проразися въ пустыни водя, и дѣбрь въ земли жаждущей. И будеутъ безвѣдна я блата, и въ жаждущей

Земли

земли и источники воды будеутъ. тамо будеутъ веселіе птицъ, водвореніе суриновъ, и тростій, и блата. Тамо будеутъ путь чистъ, и путь стъ наречетса, и не мимоидетъ тамо нечистъ, ниже будеутъ тамо путь нечистыи: разѣбленніи же поидутъ по нему, и не заблудятъ. И не будеутъ тамо лѣва, ниже скрѣплю лютыхъ взайдеутъ на ны, ниже обрѣщетса тамо: но поидутъ по нему изблленіи, и собранніи ѿ гда. и обратятся, и прїидутъ въ іѡнъ съ веселіемъ и радостию, и веселіе вѣчное надъ глагою ихъ. хваля и радованіе, и веселіе постигнетъ ихъ, ѿбѣже болѣзнь, печаль и вѣзды ихъ.

Прѣчества исаина чтеніе [глава 76].

 ако глаголеутъ гдѣ: жаждущи на вѣдѣ идните, и єлицы не имате сребрѧ, шедше купите, и гадните и пійтѣ, вез сребрѧ и цѣни, віно и тѣкъ. викю цѣнитѣ сребрѹ не въ хлѣбы, и тради вѣши не въ сътость; послушайтѣ мене, и сиѣсте блгаж, и насладитса во блгихъ душа вѣша. внимайтѣ оушима вѣшима, и послѣдните путь мімъ моимъ: ослышите мене, и живѣ будеутъ во блгихъ душа вѣша. и забѣщаю вѣмъ

закѣту

ЗАВѢТЪ ВѢЧЕНІЯ, ПРѢБНІАД ДѢДОВА ВѢРНАД. СÈ СВИ-
ДѢТЕЛЬСТВО ВО ІАЗЫЦѢХЪ, ДАХЪ ЕГÒ КНІЗА,
И ПОВЕЛІТЕЛЯ ВО ІАЗЫЦѢХЪ. СÈ ІАЗЫЦЫ, ИЖЕ НЕ
ВѢДЛХъ ТѢ, ПРИЗОВѢТЪ ТѢ, И ЛЮДІЕ, ИЖЕ НЕ ПО-
ЗНАША ТѢ, КЪ ТЕБѢ ПРИВѢГНУТЪ, РАДИ ГДА ВѢГА
ТВОЕГѡ, И СТАРГѡ ІИЛЕВА, ІАКО ПРОСЛАВИХЪ ТѢ.
ВЪЗЫЩИТЕ ВѢГА, И ВНЕГДА ВАМЪ АВРІСТІ ЕГÒ, ПРИ-
ЗОВІТЕ. ЕГДА ЖЕ ЬЩЕ ПРИВЛІЖИТИСѧ ВАМЪ, ДА
АВСТАВИТИСѧ НЕЧЕСТИВІЙ ПУГІ СВОД, И МОЖХ ВЕЗ-
ЗАКОННІЙ СОВѢТЫ СВОД: И АВБРАТИТЕСѧ КО ГДІ
ВѢГ ВАШЕМ, И ПОМІЛОВАНИ ВѢДЕТЕ, ІАКО ПОМНОГ
АВСТАВИТИСѧ ГРѢХІ ВАША. НЕ СУТЬ ВО СОВѢТИ МОНІ,
ІАКОЖЕ СОВѢТИ ВАШИ: НИЖЕ ІАКОЖЕ ПУГІЕ ВАШИ,
ПУГІЕ МОНІ, ГЛАГОЛЕТИ ГДЬ. Но ІАКОЖЕ ШСТОЙТИСѧ
НІО Ш ЗЕМЛІ, ТАКО ВШСТОЙТИСѧ ПУТЬ МОНІ Ш ПУГІЕЙ
ВАШИХЪ, И РАЗМЫШЛЕНІА ВАША Ш МЫСЛИ МОЕД.
ІАКОЖЕ ВО ЬЩЕ СНІДЕТИ ДОЖДЬ, ИЛІ СНІГЪ СЪ
НІСЕ, И НЕ ВОЗВРАТИТИСѧ ШТУД, ДОНДЕЖЕ ОУПОЙТИСѧ
ЗЕМЛЮ, И РОДИТИСѧ И ПРОЗАБНІЕТИСѧ, И ДАСТИСѧ СІМЛ
СІКЮШЕМ, И ХЛІБЪ ВЪ СНІДЬ: ТАКО ВѢДЕТИСѧ ГЛАГОЛЪ
МОНІ, ИЖЕ ЬЩЕ ИЗЫДЕТИСѧ ИЗ ОУСТИСѧ МОНІХЪ, И НЕ
АВБРАТИТИСѧ КО МНІ ТОЩЪ, ДОНДЕЖЕ ЬЩЕ СКОНЧАЕТИСѧ
ВСЛ, ЕЛІКА ВОСХОДІХЪ, И ПОСПІШУ ПУГІ МОД,

И ПОВЕЛІНІА

И ПОВЕЛІНІА МОД. ВЕСЕЛІЕМЪ ВО ИЗЫДЕТЕ, И РА-
ДОСТИЮ НАЧИТИСѧ: ГОРЫ ВО И ХОЛМИ СКОЧАТИ,
ЖДВЩЕ ВАСЪ ВЪ РАДОСТИ, И ВСЛ ДРЕВЕСА СЕЛНІАД
ВОСПЛЕЩУТЪ ВѢТВЬМИ. И ВМѢСТВО ДРАЧІА ВЗЫДЕТЪ
КУПАРИСЪ, ВМѢСТВО ЖЕ КРОПІВЫ ВЗЫДЕТЪ МУРСІНА.
И ВѢДЕТИСѧ ГДЬ ВО ИМД, И ВЪ ЗНАМЕНІЕ ВѢЧНОЕ, И НЕ
АВСІДДЕТИСѧ.

ПРОРОЧЕСТВА ИСАЇИНА ЧТЕНІЕ [ГЛАВА 61].

 АКО ВЛАГОЛЕТИ ГДЬ: ПОЧЕРПИТЕ ВОДА СЪ
ВЕСЕЛІЕМЪ, Ш ИСТОЧНИКЪ СПІСЕНІА. И РЕЧЕШИ
ВЪ ДЕНЬ ОНЪ: ИСПОВѢДАЙТЕСѧ ГДЕВИ, И ПРИ-
ЗОВІТЕ ИМА ЕГѡ, ВОЗВѢСТИТЕ ВО ІАЗЫЦѢХЪ СЛАВУ
ЕГѡ: ПОМАНІТЕ, ІАКО ВОЗНЕСЕСѧ ИМА ЕГѡ. ПОЙТЕ
ИМА ГДНЕ, ІАКО ВЫСЫКАД СОТВОРН. ВОЗВѢСТИТЕ
СІЛ ПО ВСЕЙ ЗЕМЛІ: РАДВІЙТЕСѧ И ВЕСЕЛІТЕСѧ,
ЖИВДЩІИ ВЪ СІВНѢ, ІАКО ВОЗНЕСЕСѧ СТЫЙ ІИЛЕВЪ
ПОСРЕДНІ ЕГѡ.

ДІАКОНЪ: ПРЕМІДРОСТЬ.

ЧТЕЦЪ, ПРОКІМЕНЪ, ГЛАСЪ Г:

ГДЬ ПРОСВІЩЕНІЕ МОЕ, И СПІСІТЕЛЬ МОНІ, КОГДА
ОУБОЮСѧ;

СТІХЪ: ГДЬ ЗАЩИТИТЕЛЬ ЖИВОТА МОЕГѡ, Ш КОГДА
ОУСТРАШУСѧ;

АПОСТОЛЪ

Апостолъ къ корінданомъ [зачало рѣг, ѿ полѣ].

Срѣтіе, не хощу вѣсъ не вѣдѣти, іако
Отецъ наши вси подъ Облакомъ быша,
и вси сквозь море проидоша. И вси
въ мѹсія крѣтишася во Облацѣ и въ мори:
И вси тожде брашно дхѹвное надоша: И вси
тожде пиво дхѹвное пыша: піахъ во ѿ дхѹвнаго
последѹщаго камене: камень же вѣхъ хрѣтосъ.

Аллилѹїа, гласъ д.

Ст҃ихъ: Гласъ гдѣ на водѣхъ: вѣхъ славы
возгрѣмѣ, гдѣ на водѣхъ многихъ.

Енѣ ѿ марка [зачало вѣ].

Со врѣмѧ Оно, прїиде інъ ѿ ѿ на-
зарета галілѣйскаго, и крѣтишася ѿ
іѡанна во іорданѣ. И ѿбіе вос-
ходѧ ѿ воды, видѣ разводящася небеса,
и дхѹ іако гольбы сходящи на небо. И гласъ
бысть съ небес: ты еси синъ мѹи возлю-
ленныи, ѿ нѣмже блговолиխъ.

Діаконъ же глаголетъ єктою:

Иеромъ гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помілагъ.

Ѡ свѣшнemъ

Ѡ свѣшнemъ мѣрѣ, и спасенїи душъ нашихъ,
гдѣ помолимся. **Лікъ:** Гдѣ, помілагъ.

Ѡ мѣрѣ всегда мѣра, блгостоднїи ст҃ихъ вѣнчъ
цркви и соединенїи вѣхъ, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помілагъ.

Ѡ ст҃ѣмъ храмъ симъ, и съ вѣрою, блгог-
овѣнїемъ и стрѣхомъ вѣнчъ входѧшихъ вънъ,
гдѣ помолимся. **Лікъ:** Гдѣ, помілагъ.

Ѡ великомъ господнїи и Отцѣ наше
ст҃ѣишиемъ патріархѣ курілѣ, и ѿ господнїи
нашемъ высокопреосвѣннѣишиемъ митрополитѣ
[илю: архіепїкпѣ, илю: преосвѣннѣишиемъ єпїкпѣ]
иамкъ, чтииѣмъ пресвѣтерствѣ, во хрѣтѣ діакон-
ствѣ, ѿ всимъ прічтѣ и людехъ, гдѣ помолимся.
Лікъ: Гдѣ, помілагъ.

Ѡ вѣхранымѣи страниѣ нашеи, властѣхъ и
богиествѣ елѣ, гдѣ помолимся. **Лікъ:** Гдѣ, помілагъ.

Ѡ градѣ симъ [илю: ѿ вси сеи, илю: ѿ ст҃ѣи
обрѣтели сеи], всакомъ градѣ, странѣ, и вѣрою
живущихъ въ нихъ, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помілагъ.

Ѡ єже ѿстѣтился водамъ симъ силою,
и дѣйствиемъ, и наитиємъ ст҃аго дха, гдѣ по-
молимся. **Лікъ:** Гдѣ, помілагъ.

Ѡ єже

Ѡ єже сиизходити на водаи іїл ѿчиистітельномъ пресвішия тѣцы дѣйствію, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помільши.

Ѡ єже дароватися імъ блгодати извавленію, блгословенію іорданову, силою и дѣйствомъ, и наитiemъ стаго дхя, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помільши.

Ѡ єже сокрвшнтия сатанѣ под ногами нашими вскорѣ, и разорнтия всакомъ сокрѣпъ лукавомъ, двинжимомъ на мы, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помільши.

Ѣкъ да гдѣ вѣкъ извметъ насъ ѿ всакаго наївѣта, и искршненія сопротивника, и достойны содѣлаетъ ѿбѣщаніихъ влгъ, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помільши.

Ѡ єже просвѣтитися наимъ просвѣщеніемъ разума и блгочестія, наитiemъ стаго дхя, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помільши.

Ѡ єже ииизпослати гдѣ вѣкъ блгословенію іорданово, и ѿстѣти водаи іїл, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помільши.

Ѡ єже

Ѡ єже быти водѣ сеи, ѿциенія даръ, грѣховъ извавленію, во искрѣленіе душы и тѣла, и на всакому полезу издадиу, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помільши.

Ѡ єже быти водѣ сеи "приводящей" въ жиць вѣчнѹю, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помільши.

Ѡ єже іаинтия сеи ѿгнаню всакаго наївѣта, віднимыхъ и неіднимыхъ врагъ, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помільши.

Ѡ черплющиихъ и ємлющиихъ во ѿциеніе домашъ, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помільши.

Ѡ єже быти сеи во ѿчищеніе душъ и тѣлесъ, всѣмъ вѣрою черплющымъ же и причашающымъ ѿ насъ, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помільши.

Ѡ єже сподобитися наимъ исполнитися ѿциенія водаи сихъ причашеніемъ, неіднимымъ іаиненіемъ стаго дхя, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помільши.

Ѡ єже оўслышати гдѣ вѣкъ гласъ моленія наасъ грѣшиихъ, и помиловать наасъ, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помільши.

"іакачшней" "такачшней"

Ѡ извавитися

О нъзвѣвнитисѧ нѣмъ ѿ всѣкїа скорби, гнѣва
и нѣжды, гдѣ помолимся.

Лікъ: Гдѣ, помилѹй.

Заслѹпї, спаси, помилѹй и содѣханїи наꙗсъ, б҃же,
твоєю блгодаѹтию.

Лікъ: Гдѣ, помилѹй.

Пресѹпї, пречѹпї, преблгословенїю, славнѹю
бл҃цѹ наꙗшъ вѣдѹ и приснодѣв мрїю, со всѣми
стѣмми помажиѹвше, самъ себѣ, и дѹгъ дѹга,
и вѣсь жиѹотъ наꙗшъ хрїпѹ вѣдѹ предадимъ.

Лікъ: Тебѣ, гдѣ.

Симъ глаголемыи,
сщенини тайнѡ мѣтвѣ сю глаголетъ:

Гдѣ інсе хрїпте, єдинородныи си,
сый вѣ нѣдрѣ ѿчи, истиинныи
б҃же, источниче жиѹни и без-
смѣртїа, свѣтѣ ѿ свѣта, пришедыи
вѣ міръ, єже просвѣтїти єго, ѿзарї
наꙗшъ мѣслъ стѣмъ твоимъ дхомъ,
и прїними наꙗсъ, величество и блгодаѹенїе
тебѣ приносѧшихъ, ѿ же ѿ вѣка
днѣвныхъ твоихъ великолѣбнїихъ, и єже

вѣ послѣдила

вѣ послѣдила вѣки спасительномъ тво-
емъ смотренїи, вѣ нѣмже вѣ наше не-
моющиое и ныщее ѿдѣлъ смишленїе, и
рабоѹтымъ мѣрамъ снизшедыи, иже
вѣхъ црѹ, єще и рабскою рѹкою во-
іорданѣ крѣтїтиѧ преображенїе єси, да
водиное єсъествѣ ѿстїи, безгрѣшие,
пѹтесотвориши наꙗсъ, єже водою и дхомъ
паки рожденїе, и къ пѣрвомъ наꙗсъ
ѹстриши свободенїю: єгѡже б҃жтвен-
наго тайнства воспоминанїе праӡди-
юще, молимся тебѣ, бл҃ко члвѣколюбче,
воскропи и на ны недостойныѧ рабы
твоѧ, по б҃жтвенному твоему ѿбѣ-
щанїю, вѣдѹ чистѹ, твоегѡ блгогѹбрѹїа
дѹръ, во єже наѣ водою сею прошенїю
наꙗсъ грѣшихъ блгопрїатиѹ быти твоєю
блгосѹпїю, и блгословенїю твоему єи,
наꙗсъ же и вѣмъ вѣрнымъ людемъ

твоимъ

Твоимъ дароватися, въ славѣ сїагѡ
и покланѧемаго твоегѡ имене. Іакѡ
подобаетъ тебѣ всакаа слава, честъ
и поклоненіе, со безначальнымъ твоимъ
ѹ҃емъ, и престыимъ, и блгимъ, и живо-
творящимъ твоимъ дхомъ, наинѣ и
приню, и во вѣки вѣковъ.

И рѣкъ въ себѣ: Амнь.

Діаконъ же исполнышъ ектиеню, начинаетъ пѣнникъ
велегласно мѣтвѣ сїю:

 Елїй єсн, гдн, и чудна дѣла твоѧ,
и ни єдино же слово довольно
вѣдетъ къ пѣнию чудесъ твоихъ.

Трижды.

Ты бо хотѣніемъ ѿ не сѹшихъ во
їже быти приведеній всакеискаа, твою
державою содержиши тварь, и твоимъ
промысломъ строинши міръ: ты ѿ четыре
стѣхіи тварь сочинивъ, четыре ми
времены крѣгъ лѣта вѣничалъ єсн. Тебѣ

трепещутъ

трепещутъ оўмыжъ всѣ силы, тебѣ поетъ
солнце, тебѣ славитъ лѣна, тебѣ при-
двигаютъ звѣзды, тебѣ слушаетъ
свѣтъ, тебѣ трепещутъ бѣздны, тебѣ
работаютъ источники. ты простеръ єсн
небо іакѡ кождъ: ты оутвердила єсн землю
на водахъ: ты ѿградила єсн море
пескомъ: ты ко ѿдыханіемъ воздыхъ
излиѧла єсн. Аггельскія силы тебѣ слу-
жатъ: архаггельстїи лѣцы тебѣ кланя-
ютса: многоочитїи херувими, и шесто-
крилатїи серафими ѿкрестъ стояще,
и ѿблетающе, стражомъ неприступныя
славы твоѧ покрываются. ты бо бѣ
сый неописанный, безначальный же и не-
изглаголанный, пришелъ єсн на землю,
зракъ раба прѣимъ, въ подобїи человѣ-
чества бывъ: не бо терпѣла єсн,
блко, млрдїя ради мѣти твоѧ, зреши

и ѿдоля

Ш ді́вала мъчима ро́да че́ловѣ́ча, но пришѣ́лъ є́сі и спасъ є́сі на́съ. и́сповѣ́дъ-емъ блгода́ть, проповѣ́демъ мѣ́тъ, не таймъ блгода́жніѧ: є́стесъ на́шего ро́ды събо́дніѧ є́сі, дѣ́тве́нію ѿсті́ль є́сі оўтровергъ ржѣ́твомъ тво́имъ. всѧ тварь воспѣ́ваетъ тѧ ѿвльша́госѧ: ты́ бо бг҃ъ на́шъ на земли ѿвильса є́сі, и съ че́ловѣ́ки пожи́лъ є́сі. ты́ и іорданскіѧ стрѣлы ѿсті́ль є́сі, съ ибсѣ́низи́ пославъ и́стаго твоего́ дх̄а, и гла́вѣ та́мъ гнѣ́здл҃и́хса сокрѹши́ль є́сі смї́евъ.

И сїе оўбѡ сїенникъ глагола трїжды, и вóдъ рѹкою блгословлѧетъ на кійждо стихъ:

Самъ оўбѡ, члѣ́коля́бче црю́, прїиди и на́йтїемъ и́стаго твоего́ дх̄а, и ѿстї вóдъ сїю.

И дáждь є́и блгода́ть и́зва́лениѧ, блгословеніе іорданово: сотвори ѿ неплѣ-ніѧ и́сточникъ, ѿщеніѧ даръ, грѣховъ

разрѣшеніе,

разрѣшеніе, недговъ и́сповѣ́леніе, дѣмо-нѡмъ гѹбнителънъ, сопротивнымъ съламъ непристѹпнъ, аггльскіѧ крѣпости и́спол-ненъ: да всѧ почерплюющи и́ причащаю-щи́ся и́мѣютъ ѿ ко ѿчищенню дѹшъ и́ тѣлесъ, ко и́сповѣ́ленію страстей, ко ѿщенію домѡвъ, и ко всѣкои пользѣ и́зрѣднъ. ты́ бо є́сі бг҃ъ на́шъ, иже водою и дхомъ ѿновивъ ѿвентшавше грѣхомъ є́стесъ на́шъ. ты́ є́сі бг҃ъ на́шъ, водою потопивъ при иѡи грѣхъ. ты́ є́сі бг҃ъ на́шъ, иже моремъ събо́дн-вый ѿ рабо́ты фараона мѡисеомъ ро́дъ євре́йскій. ты́ бо є́сі бг҃ъ на́шъ, разразивъ камень въ пустыни, и по-текоша вóды, и пото́цы наводни́шасѧ, и жаждущыя лю́ди твоѧ насыти́вый. ты́ є́сі бг҃ъ на́шъ, иже водою и фгнѣмъ пре-мѣни́вый илїею и́хла ѿ прелести влаловы.

Самъ

Самъ ѵ нынѣ, влко, ѿстї відъ сїю
дхомъ твоимъ сїымъ. **Трїжды.**

Даждь же всѣмъ прикасайшисѧ єи,
и прицащайшисѧ, и мажущисѧ єю,
ѡсвініє, Здрѣвіе, ѿчищеніе и благословеніе.

Спсѧ, гдн, и помільши великаго госпо-
дина и отца нашего куріла, сїйшаго
патріарха московскаго и всѣхъ рѹсѧ,
и господина нашего высокопреосвітленій-
шаго **и мікъ**, митрополита [**и мікъ**: архіепіпа,
и мікъ: преосвітленійшаго єпіпа, єгѡже єсть
область].

И сохрани и хъ подъ кровомъ твоимъ
въ мирѣ, покори и мъ всѣкаго врага
и спостата, даръши и мъ всѣмъ иже ко
спасенію прощенія и жизнь вѣчную: да
и сїхіамъ, и чловѣки, и ѿглы, и ви-
димыми, и невидимыми славитса твоє

престое

престое и мѧ, со ѿцемъ и сїымъ дхомъ,
нынѣ и приснѡ, и во вѣки вѣковъ.

Лікъ: Амінь.

Свінникъ: **И**мръ всѣмъ.

Лікъ: И дхови твоемъ.

Діаконъ: Главі ваша гдеви пріклоните.

Лікъ: Тебѣ, гдн.

Свінникъ пріклонисѧ молитса тайнѡ:

пріклони, гдн, оўхъ твоє, и оўслы-
ши и, иже во іФрданѣ кртитисѧ
и звѣливыи, и ѿстївый воды:
и благослови всѣхъ наꙗ, иже преклоне-
нiemъ своеѧ вѣни, назнаменующихъ рабо-
тое воображеніе: и сподоби наꙗ исполни-
ти и ѿсвініѧ твоегѡ, воды сеѧ при-
чащеніемъ: и да будетъ наꙗ, гдн, во
здрѣвіе душа и тѣла.

Бозглѧсъ: **Т**ы во єси ѿсвініе наꙗше, и
тебѣ слава, и благодареніе, и поклоненіе
возсылаемъ, со безначальнымъ твоимъ

ѿцемъ,

ОЩЕМЪ, И ПРЕСТЬИМЪ, И БЛГИМЪ, И ЖИВОТВОРЩИМЪ ТВОИМЪ ДХОМЪ, НЫНѢ И ПРИСНО, И ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ.

Лікъ: Амінь.

И АБІЕ БЛГОСЛОВЛЯ ВОДЫ КРТОВИДНО ЧГНІМЪ КРТОМЪ, ПОГРУЖАЕТЪ И ПРАВО, НИЗВОДЯ ВЪ ВОДЫ И ВОЗВОДЯ, ДЕРЖА ЕГО ОБЕМЪ РУКАМА, ПОѢ НАСТОАЩІЙ ТРОПАРЬ, ВО ГЛАСЪ А:

БО ІФРДАНІЕ КРЩАЮЩІСЯ ТЕБЕ, ГДИ, ТРЧЕСКОЕ ІВІСЯ ПОКЛОНЕНИЕ: РОДИТЕЛЕВЪ ВО ГЛАСЪ СВІДЧЕСТВОВАШЕ ТЕБЕ, ВОЗЛЮБЛЕННАГО ТА СІНА ИМЕНІЯ, И ДХ ВЪ ВІДЬ ГОЛУБИНІЕ, ИЗВЕСТВОВАШЕ СЛОВЕСЕ ОУТВЕРЖДЕНІЕ. ІВЛЕНІСЯ, ХРІТІ ВѢДЕ, И МІРЪ ПРОСВІЩЕНИЙ, СЛАВА ТЕБЕ.

ПІВЦЕМЪ ТО ЖЕ ПОЮЩИМЪ.

ПАКИ И ВТОРОЕ ТАКОЖДЕ КРТОМЪ ЗНАМЕНІЕТЪ ВОДЫ. И ТРОПАРЬ ПОЕТЪ ПГОЙЖЕ. И ПІВЦЕМЪ ТО ЖЕ ПОЮЩИМЪ. И ТРЕТЬЕ ТАКОЖДЕ. И ВЗЕМЪ СЩЕННИКЪ СЩЕННІЮ ВОДЫ НА БЛЮДО, И ОБРАТИТЬСЯ НА ЗАПАДЪ ЛИЦЕМЪ, ВЪ ЛЕВОЙ РУЦІ ДЕРЖА КРТЪ, ВЪ ПРАВОЙ ЖЕ ВАСІЛКІ. И ПРИХОДИТЬСЯ ПРЕЖДЕ НАСТОАТЕЛЬ, И ЦЕЛІВЕТЪ ЧГНІЙ КРТЪ, И ЗНАМЕНІЕТЪ ЕГО СЩЕННИКЪ ПО ЛИЦУ ВАСІЛКОМЪ СО СЩЕННОЮ ВОДОЮ. ТАЖЕ СЩЕННИЦЫ ПРИХОДЯТЬСЯ ПО ЧІНІ СВОЕМЪ. ПО ТОМЪ ЖЕ ЧІНІ И ВСЛІДОВАНІЕ.

ПОЕТСЯ ЖЕ ТОГДА ТРОПАРЬ:

БО ІФРДАНІЕ КРЩАЮЩІСЯ ТЕБЕ, ГДИ: МНОГАЩИ, ДОНДЕЖЕ ОСТАТЬСЯ ВСЛІДОВАНІЕ ВОДНІМЪ КРОПЛЕНІЕМЪ.

И АБІЕ

И АБІЕ ВХОДИМЪ ВО ХРАМЪ, ПОЮЩЕ САМОГЛАСЕНІ, ГЛАСЪ С:

БОСПОІМЪ ВЕРНІИ, ЄЖЕ ВЪ НАСІ ВѢДЕ БЛГОДАІНІА ВЕЛІЧЕСТВО: ВЪ НАШЕМЪ ВО ПРЕГРІШЕНІИ БЫВЪ ЧЛВЕКЪ, НАШИМЪ ОЧИЩЕНІЕМЪ ОЧИЩАЕТСЯ ВО ІФРДАНІЕ, ЕДНІЗ ЧГТЫЙ И НЕТАЛКІННЫЙ, ОЩІДАЙ МЕНЕ И ВОДЫ, И ГЛАВА МІЕВЪ СОКРУШАЙ ВЪ ВОДІ. ПОЧЕРПЕМЪ ОУБЕВЪ ВОДЫ СЪ ВЕСЕЛІЕМЪ, ВРАТІЕ: БЛГОДАТЬ ВО ДХА ВЕРНІО ПОЧЕРПАЮЩИМЪ НЕВІДИМІСТЬ ПОДАВАЕТСЯ Ш ХРІТÀ ВГА, И СПІСА ДУШІ НАШИХЪ.

ТАЖЕ:

БОДИ ІМЪ ГДИНЕ БЛГОСЛОВЕНО Ш НЫНІЕ И ДО ВѢКА. ТРІЖДЫ.

И ФАЛОМЪ АГ:

БЛГОСЛОВЛЮ ГДА НА ВСЛІКОЕ ВРЕМЯ, ВЫНІХ ВХАЛА ЕГУ ВО ОУСТРЕХЪ МОИХЪ.

О ГДІ ПОХВАЛИТЬСЯ ДУША МОЛ: ДА ОУСЛЫШАТЬ КРОГЦЫИ И ВОЗВЕСЛАТЬСЯ.

БОЗВЕЛІЧИТЬ ГДА СО МНОЮ, И ВОЗНЕСЕМЪ ІМЪ ЕГУ ВІКУПІ.

БЗЫСКАХЪ ГДА, И ОУСЛЫША МЛ, И Ш ВСЕХЪ СКОРБЕЙ МОИХЪ НІЗВАВИ МЛ.

ПРИСУПІТЬ КЪ НЕМУ И ПРОСВІТІТЬСЯ, И ЛІЦА ВАША НЕ ПОСТЫДАТЬСЯ.

СЕЙ НІЩІЙ ВОЗВАЛ, И ГДЬ ОУСЛЫША И, И Ш ВСЕХЪ СКОРБЕЙ ЕГУ СПІСЕ И.

ОПОЛЧИТЬСЯ АГГЛЯ ГДЕНИ ОКРЕСТЬ ВОЖЩИХСЯ ЕГУ, И НІЗВАВИТЬ ИХЪ.

БІКУСІТЬ И ВІДИТЬ, ІАКО ВЛГА ГДЬ: ВЛЖЕНИ МУЖІ, И ЖЕ ОУПОВАЕТЬ НАНЬ.

БОЙТИСЯ ГДА, ВСІ СГІИ ЕГУ, ІАКО НІСТЬ ЛИШЕНІЯ ВОЖЩИХСЯ ЕГУ.

БОГАТІИ